

[Arne Melchior]

alt det, som har været muligt inden for budgetterne.

Derimod er vi nok mange her i landet, der føler, at Det Kongelige Teater i nogle år har forsømt at meddele sig til den brede befolkning gennem tv-mediet. Der var nogle år, hvor man tog mere hensyn til det og fik nogle produktioner – selvfølgelig i samarbejde med teknikere og kunstnere fra tv – benyttet på en sådan måde, at de, da de aldrig kan nå at blive udspillet, alligevel kunne komme et meget bredt og stort publikum til gode ikke på samme herlige måde, som når man er i teaterrummet, men dog på en kunstnerisk fuldgod og overordentlig givende måde, som både er med til at øge forståelsen for Det Kongelige Teater og dets bevillinger og dets problemer og altså først og fremmest også bringer den vedkommende kunst ud til publikum. Så det bør indgå i fremtidsplanlægningen, og jeg er glad for, at ministeren er opmærksom på det.

Dernæst skal jeg lige for fuldstændighedens skyld nævne sommerudnyttelsen af Det Kongelige Teater. Der er taget et meget fint initiativ i august måned i år, som der er grund til at glæde sig over, men der er som regel op imod tre måneder, hvor Det Kongelige Teater ikke spiller. Så vidt jeg erindrer fra min tid i tilsynsrådet, behøves der ikke mere end en måned til nødvendige reparationer, rengøring og lign. Jeg vil gerne foreslå, at man udnytter teatrets rum og muligheder også i nogle flere af sommerens uger, meget gerne endda på den måde, at danske og/eller udenlandske ensembler, som har en tilstrækkelig kvalitet til det, vil kunne låne – jeg siger udtrykkelig låne – Det Kgl. Teater mod at betale de direkte medgående udgifter til bevogtning, rengøring, scenearbejde osv. Det synes jeg ville være en gevinst og faktisk være udgiftsneutralt.

Lad mig også nævne »den kødløse søndag« eller »den teaterløse søndag«. Det burde være muligt for et stort teater, for en stor institution at vælge nogle forestillinger, som typisk vil egne sig f.eks. til søndagsmatinee, til søndagseftermiddagsforestillinger, hvor mange af os har set Elverhøj for første gang i gamle dage, da det kunne lade sig gøre. Det burde være muligt at benytte ikke mindst Gamle Scenes herlige rum og også et nyt kommende teaterhus. Og også dette må kunne gøres, uden at det er udgiftstyngende. Jeg beder om, at disse tanker indgår i de kommende overvejelser.

Til slut vil jeg vende mig endnu en gang til fru Pia Kjærsgaard, som synes, at kulturen, herunder altså Det Kgl. Teater, skal privatiseres. Vi er altså nogle stykker – ja, vi er et bastant flertal i denne sal, og jeg er sikker på også i dete land – som synes, at f.eks. undervisning og uddannelse i høj grad er noget, som der skal bruges skatte kroner til. Det samme gælder trafik, det gælder miljøet, det gælder forsvar, og det gælder en hel række erhverv. Hvorfor skulle det så ikke gælde noget, der er lige så livsvigtigt som de her nævnte ting som kultur og herunder kunsten?

Det er klart, at fru Pia Kjærsgaard kan tage de overbærende smil, for det værner man sig jo til, og vi må alle sammen finde os i et og andet drøjt en gang imellem, men det er altså ørkesløst at sige, at noget så vitalt som kunstnerisk udfoldelse må staten holde fingrene væk fra – det skal skatteyderne ikke involvere sig i andet end som privatpersoner. Heldigvis er der vel ikke mulighed for at mobilisere over 12 stemmer for det synspunkt her i salen.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg vil lige sige for en sikkerheds skyld til hr. Arne Melchior, at jeg håber, han forstod, at mit udtryk »at give kulturministeren nogle over fingrene« var rent billedligt talt; jeg har ikke nogen som helst ønsker i den retning.

I øvrigt vil jeg råde hr. Arne Melchior til at se lidt på vores dagsorden, hvor vi netop går ind for flere turnéteaterforestillinger; det er jo bl.a. det, pengene skal bruges til. Det synes jeg er meget vigtigt, og dér kan vi være enige.

Endelig må jeg sige, at det egentlig er lidt mærkeligt – jeg har ikke noget imod det – at de to initiativer, der er taget her på det sidste med hensyn til at spille om sommeren, er taget ikke af kulturministeren, men af industriministeren, og så vidt jeg ved, er tilskuddet til den efterhånden en del omtalte Pavarottikoncert også givet af industriministeren.

Jeg har ikke noget principielt imod, at det er en anden minister, men jeg synes egentlig, det er meget talende, at det ikke er kulturministeren, men industriministeren, der har en mulighed for at give lidt til kulturen, men vi takker for det alt sammen.